U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **I. M.**, proti žalovaným: **1) Magistrát města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 8, Ostrava – Moravská Ostrava a Přívoz, **2) Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava – Moravská Ostrava a Přívoz, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 3. 2010, č. j. 22 Af 8/2010 – 24,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 25. 3. 2010, č. j. 22 Af 8/2010 – 24 odmítl žalobu, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal přezkoumání rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 6. 11. 2009, č. j. SMO/54249/09/OFR/HI, jímž bylo částečně vyhověno jeho námitkám proti exekučnímu příkazu, a dále přezkoumání vyrozumění Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 12. 2009, č. j. MSK 191196/2009, jímž byl odložen podnět stěžovatele na nečinnost správce poplatku při řízení o exekuci vedené pro neplacení odvozu odpadků. Krajský soud v odůvodnění usnesení uvedl, že lhůta k podání žaloby proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy uplynula dne 25. 1. 2010, a proto žaloba podaná dne 2. 2. 2010 je opožděná. Vyrozumění o odložení podnětu stěžovatele pak není úkonem, jímž by se mu zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala jeho práva či povinnosti, není tedy rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s. ř. s. Vzhledem k tomu je žaloba proti vyrozumění Krajského úřadu Moravskoslezského kraje je nepřípustná.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska toho, zda byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Protože při doručování písemného vyhotovení usnesení krajského soudu nebyl stěžovatel na adrese uvedené v kasační stížnosti zastižen, byla zásilka dne 1. 4. 2010 uložena u provozovatele poštovních služeb (§ 49 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedl (§ 49 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Přitom byl stěžovatel poučen, že nevyzvedne-li si zásilku ve lhůtě 10 dnů

ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl (§ 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.). Protože si stěžovatel zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedl, považuje se za den doručení pondělí 12. 4. 2010. Po marném uplynutí této lhůty doručující orgán vhodil dne 13. 4. 2010 písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

V důsledku toho, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 12. 4. 2010, bylo posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 26. 4. 2010. Kasační stížnost však byla podána až dne 3. 5. 2010.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. června 2010

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu